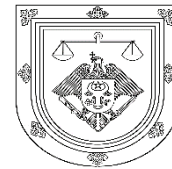

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

Republica Moldova, municipiul Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 73
website: www.csp.md tel: (+373) 022-828-501 e-mail: aparat@csp.md

22 mai 2025 nr.5/1-01d/25-1225

La nr.03/4391 din 08.05.2025

Domnului Stanislav COPEȚCHI
Secretar de stat
Ministerul Justiției

Stimate domnule secretar de stat,

În temeiul demersului Ministerului Justiției nr. 03/4391 din 8 mai 2025, transmis în contextul acțiunii nr. 1.1.4. din *Programul național privind asigurarea respectării drepturilor omului pentru anii 2024–2027*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.164/2024, Consiliul Superior al Procurorilor formulează prezenta opinie instituțională privind oportunitatea și modalitatea de reglementare a statutului intervievatorului, în special din perspectiva exercitării atribuțiilor acestuia în cadrul procesului penal.

În acest context, vor fi prezentate unele considerente împărtășite de membrii Consiliului referitoare la forma juridică optimă de reglementare a acestei funcții – fie ca profesie juridică distinctă, fie ca specializare în cadrul unor categorii profesionale existente –, cu mențiunea că decizia finală în această privință revine, în principal, instituțiilor competente în organizarea și conducerea urmăririi penale, la caz ar fi Procuratura Generală, care urmează să emită un aviz instituțional consolidat (*aceasta regăsindu-se printre destinatarii demersului și urmează să emită un aviz instituțional consolidat*).

Astfel, în cele ce urmează vor fi reflectate unele considerații tehnico-juridice generale/conceptuale, ținând cont de competențele legale ale Consiliului (de organ de autoadministrare a procurorilor, cu atribuții în gestionarea carierei procurorilor) din perspectiva impactului asupra organizării activității procurorilor și a funcționalității sistemului de justiție penală în ansamblu.

Prin urmare, instituționalizarea funcției de intervievator ca profesie juridică distinctă ar implica, în mod necesar, o serie de acțiuni complexe de ordin legislativ, administrativ și bugetar, printre care:

- includerea noii profesii în Clasificatorul ocupațiilor sau al funcțiilor publice;
- definirea apartenenței acesteia la un grup ocupațional și a standardelor naționale de formare;
- stabilirea unui regim de angajare și remunerare, în cazul integrării în cadrul autorităților publice, ș.a.

O astfel de abordare ar presupune crearea unui cadru instituțional nou, cu resurse dedicate și ar putea contribui la asigurarea unei practici unitare, la profesionalizarea intervenției în cauzele care implică victime minore sau martori vulnerabili, precum și la consolidarea calității actului de justiție.

Pe de altă parte, o alternativă funcțională și mai flexibilă ar putea fi reprezentată de specializarea unor profesii juridice și psihosociale deja existente – cum ar fi psihologii, mediatorii, polițiștii, procurorii, consultanții procurorilor ș.a. – în vederea îndeplinirii funcției de intervievator. Această soluție ar putea fi implementată etapizat și ar permite valorificarea resurselor umane deja active în sistem, cu condiția elaborării unui cadru normativ clar privind:

- criteriile de selecție și formare profesională;
- procedura de desemnare în cauze penale;
- formele de colaborare interinstituțională;
- și, nu în ultimul rând, *mecanismele de motivare financiară*, inclusiv sub forma unor sporuri salariale pentru specialiștii ce vor fi acreditați să activeze în această calitate.

O asemenea abordare este susținută și de modelele funcționale implementate în alte state europene, precum:

- **Norvegia**, unde audierea minorilor este realizată de ofițeri de poliție specializați în centre dedicate (*Barnahus*), fără a crea o profesie distinctă;
- **Regatul Unit**, unde funcția de *intermediar în comunicare* este reglementată ca rol de suport, în timp ce audierea este efectuată de anchetatori instruiți;
- **Țările de Jos**, unde numai ofițerii de poliție care au finalizat o formare specifică pot efectua interviuri cu minori, în condiții strict reglementate.

În context național, considerăm că formarea profesională specializată a intervievatorilor, indiferent de modelul normativ ales, ar putea fi realizată doar prin extinderea competențelor Institutului Național al Justiției. În acest sens, se propune crearea unei categorii suplimentare de beneficiari ai formării inițiale și continue, pe lângă actualii procurori, judecători, consultanți ai procurorilor, asistenți judiciari, grefieri și inspectori ai Inspekțiilor judiciare și ale procurorilor. Această extindere ar permite instruirea uniformă a specialiștilor desemnați să intervină în cauzele sensibile care implică copii sau alte persoane vulnerabile, asigurând totodată alinierea la standardele europene privind justiția prietenoasă copilului.

În concluzie, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că decizia privind statutul juridic al intervievatorului necesită o analiză integrată și consultarea actorilor instituționali cu competențe directe în domeniul urmăririi penale. Până la conturarea unei eventuale profesii distincte, o opțiune realistă și eficientă ar putea fi reprezentată de specializarea unor profesii existente, cu dezvoltarea corespunzătoare a cadrului normativ, instituțional și formativ.

Indiferent de forma juridică ce va fi adoptată, se impune asigurarea unui mecanism eficient de formare continuă, o reglementare clară a atribuțiilor, precum și o motivare adecvată pentru exercitarea acestei funcții, având în vedere rolul esențial pe care aceasta îl are în protejarea interesului superior al copilului și în garantarea calității actului de justiție.

Cu respect,

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

Dumitru Obadă